

ferne i § 5 under b. og c. Det er Noget, der stadig skeer, at berømte Kunstneres Arbejder, saasom Raphaels Madonnaer, Vandhyes For- traaiter o. s. v. udgives med Text, f. Ex. med korte historiske Notitser i Anledning af disse Arbejder, medens Arbejderne ere det aldeles Frem- trædende. Man siger, at det ikke gjælder her, da vi ikke have Kunstværker af den Natur. Jeg vil dertil bemærke, at der netop i disse Dage er hændet et Tilfælde, som bestryrker, at § 5 c. kan faae en væsentlig Betydning. Der var nemlig en Mand, som vussede at udgive en Oversættelse af Don Quixote, og som der- til vilde benytte Marstrands Tegninger. Mar- strand har nemlig givet en stor Mængde Teg- ninger dertil, som deels Private have, deels han selv, og Manden, der vilde udgive det nævnte Værk, erklærede, at der slet ikke kunde være Tale derom, medmindre han fik Illustrationerne, thi han betragtede dem som Hoved- sagen. Nu er det klart, at naar ved et saa- dant Værk som Don Quixote Texten kan be- trages som det Underordnede, og Illustrationerne spille en saa stor Rolle, maae de have en ganske anden Betydning, hvor man gjør Texten til det aldeles Underordnede og Illustrationerne til Hovedsagen eller rettere Alt. Vil man derfor beskytte imod Mangfoldiggjorelse, seer jeg ikke Andet, end at man maa være fuldkommen bestemt paa ogsaa at give Beskyt- telse i denne Retning. Det er bekjendt, at der er indstrømmet en Mængde Godtjybs- Illustration-er fra Tydskland, som vandre omkring i Landet og sælges til Spotpris, og Loven vil kun faae Rigt at bethyde, dersom man vil lade en saadan Bestemmelse blive staaende.

Ordføreren: Den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Jacobsen), der motiverede de Enderingsforslag, der ere stillede af forskjellige Medlemmer, udtalte sig i Begyndelsen af sit Foredrag paa en saadan Maade, at man skulde troe, at vi gik ud paa at indføre en næsten retløs Tilstand. Jeg maa bede den ærede Rigsdagsmand at overveie forskjellige Ting, som vistnok ville kunne bringe ham paa andre Tanker i saa Henseende. For det Første maa det erindres, at det er den Tilstand, der lovlig bestaaer og altid har bestaaet her i Landet,

og at der ingeninde har været Tale om, at der skulde gives nogen Beskyttelse imod at gjen- give et Maleri ved Maleri eller et Billed- huggerarbejde ved Billedhuggerarbejde, og man kan læse i Motiverne til Forordningen af 13de December 1837, at Rancelliet har betragtet det som Noget, der var en Selvfølge, at der ikke kunde være Tale derom, men at det derimod var en Beskyttelse imod Mangfoldiggjorelse, der var tænkt paa. Det er altsaa Tilstanden, som den hidtil har bestaaet, og man maa erindre, at Forholdet ikke i mindste Maade bliver værre ved, at Udvalgets Forslag om at lade § 1 ud- gaage antages. Nu siger den ærede Rigsdags- mand for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Jacobsen), at man maa erindre, at der har været en Slags Vedtægt — jeg troer, han henvendte det saa- ledes — eller en almindelig Anerkjendelse om, at det ikke var rigtigt at gjøre noget Saadant, og han sagde endogsaa, at man har næret Tro om, at det ikke var tilladt. At der har været en almindelig Anerkjendelse af, at det ikke var rigtigt, det tvivler jeg ikke paa; men det er ogsaa en af de medvirkende Grunde til, at det ikke lettelig vil stee. Det er ganske vist over- hovedet ikke rigtigt at plagiere Andres Tanker; men det er ingen Grund til, at Loven skal sætte sig derimod. Det er ligesaa paa det literære Gebet; der er Plagiat heller ikke rigtigt, og dog er ikke det forbudt der, men kun Efters- tryk. At der skulde have existeret en Vedtægt i den Forstand, at man sjældent har hen- vendt sig til Andre end Kunstneren, finder jeg ogsaa er ganske naturligt; thi, som sagt, man henvender sig ikke lettelig til Andre. I anden Forstand har der ikke bestaaet nogen Vedtægt; der har ikke bestaaet Noget, som Dom- stolene vilde give Medhold i saa Henseende, og hvis Noget var kommen til Domstolene, for at gjøre Indsigelse imod, at et Maleri eller et Billedhuggerarbejde var blevet efter- gjort, kunde der ikke være Tale om, at han var bleven hørt. At hiin „Vedtægt“ skulde være grundet, som den ærede Rigsdagsmand meente, i Tro paa, at Eftergjorelse var ulovlig, det troer jeg virkelig ikke, da Enhver, som har offret dette Forhold en Tanke, vil være istand til at læse det i den overordentlig tydelige Lov af 13de December 1837, hvis Mening tilmed